

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor térfogata . . . 12 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

A rimaszombati vízművek átvétele.

Csendben, menten minden zajos, ünnepléses formáktól, jelentőségteljes esemény történt november 13-án városunkban: e napon vette át ugyanis hivatalosan a város közönsége az ujonnan létesített vízműveket, az azokat építő vállalkozótól: a budapesti Bernstein, Káldor és Betsey cégtől.

Nevezetes, sőt tuzás nélkül mondhatjuk, hogy korszakalkotó dátum ez Rimaszombat városának életében, mivel e napon nemcsak névleg, de tényleg is belépett a kulturvárosok sorába.

Az emberiség tulajdonképpen csak azóta él igazi kulturéletet, amióta felismerte azt a megbecsülhetetlen értéket, melyet a közegészségügy képvisel. Mert hisz csak azóta törekedett megismerni azokat a tényezőket, melyek az ember egészségét kedvezően és károsan befolyásolják, csak azóta igyekezett oly preventív intézkedéseket, oly prophylaktikus berendezéseket és oly hygienikus intézményeket létesíteni, melyek hivatják a legkülönbözőbb gyilkos kórok és járványos betegségek keletkezését és elterjedését meggátolni és azokat csirájukban elfojtani.

És mindezen tényezők legfontosabbika a víz. Amit Schiller — a halhatatlan német költő — az ő örökszép költeményében, a „Lied von der Glocke“-ben oly megkapó közvetlenséggel és oly ragyogó ékesszólással a tüzről regél, megénekelve annak az emberiségre nézve olyannyira áldásos és hasznos tulajdonságait, de egyuttal borzalmait is, az hatványozott mértékben áll a vízre. A víz nemcsak legfontosabb eleme földünknek, de az emberi szervezetnek is leglényesebb alkotó része, mert hisz az emberi test 87 százaléka vízből áll. Érthető tehát, hogy valamint a jó és káros anyagoktól mentes víz elengedhetlen feltétele az emberi test egészségének, ép oly sok

fajta veszedelemnek, járványos betegségeknek és gyilkos kóroknak lehet kuforrása, közvetítője és terjesztője a rossz és egészségtelen víz.

Tudjuk, hogy a legtöbb fertőző betegség a víz útján terjed. Így, hogy csak az ösmertebbek közül néhányat említsünk: a cholera és a vérhas ragály-anyaga nagyrésztben, a tifusz pedig ugyszólván kizárólag a vízzel jut be az emberi szervezetbe. De nemcsak a fertőző betegségek, hanem számos más súlyos bántalmak, mint amilyen a golyva, duzz-nyak, a legkülönbözőbb emésztőszervi betegségek stb., főleg a nem megfelelő víz élvezete folytán keletkeznek.

Nem csoda tehát, hogy már az ókorban is igyekeztek, főleg a nagyobb városok lakosságát vízvezeték útján, jó és egészséges vízzel ellátni és ma már alig van nagyobb városa a földnek, mely a vízvezeték nélkülöznél, sőt ujabban már a kisebb városok is — főleg azok, melyek kevés vagy rossz vízzel rendelkeznek — igyekeznek magukat a kulturváros eme, valóban nélkülözhetetlen, attributumával ellátni.

Mindenesetre dicséret és elismerés illeti tehát Rimaszombat városát, hogy nem rettenve vissza a kezdet szokatlan nehézségeitől, nem riadva vissza semmiféle áldozattól, sietett az elsők között lenni, ama kisebb vidéki városok sorában, melyek megértve és átérzve a közegészségügy nagy horderejű jelentőségét, a vízvezeték megteremtették.

Mert, hogy mindez nagy és súlyos anyagi áldozatokba kerül, és hogy főleg a szegényebb sorsu lakosság teherviselési képességét teszi nagy mértékben próbára, az tagadhatatlan. Ámde létezik-e győzelem harc nélkül, vívmány küzdelem nélkül? Már pedig a hygienikus intézmények létesítése — metaforikus kifejezéssel élve — nem egyéb, mint védőművek létesítése abban a nagyszerű küzdelemben, melyet az emberi-

ség már évezredek óta a különböző gyilkos betegségek ellen folytat. És kérdjük: Szabad-e akkor, midőn egészségünk-ről és legrágább kincseinkről — gyermekeink egészségéről — van szó, még oly súlyos anyagi áldozatoktól is visszariadnunk? Nem-e kell minden erőnket, tehetségünket megfeszíteni és bármily módon és uton eszközölt megtakarításokkal a szükséges anyagi eszközöket előteremtünk, hogy az egészségünket és kényelmünket szolgáló ezen nagyszerű mű költségeit készséggel fedezzük? Hiszen méltóztassék elhinni, hogy a viszonylagosan talán magasnak látszó vízdíj, korántsem áll arányban azokkal a megfizethetetlen előnyökkel, azokkal a páratlan egészségi szolgáltatásokkal, melyeket a vízvezeték nyújt. És ezen állításunkat a statisztika száraz, de tanulságos adatai igazolják. Mig ugyanis Rimaszombat városában eddig még nem mult el esztendő, hogy tifuszos betegség elő ne fordult volna, addig azóta, hogy a vízvezeték át van adva a közhasználatnak, mintha ezen borzalmas betegség — mely csak legutóbb döntötte gyászba városunk egyik előkelő családját, messze idegenben gyilkos kézzel elrabolva tőle drága szemefényét, bájos kis leánykáját — mintha száműzve volna körünkől. Vajjon ki tudná megmondani, hogy már eddig is hány emberéletet mentett meg a vízvezeték és hányat fog megmenteni a jövőben? Vajjon hány aggodó, jóságos anyai vagy hitvesi szív, hány ártatlan gyermekkel áldja naponta, titokban, öntudatlanul az isteni gondviselést, a vízvezeték nyújtotta azért a jótéteményért, mely által elüzi a halál angyalát a gyermektől, megoltalmazza a hitvest attól, hogy korai özvegygyé, a gyermeket, hogy anyátlan, apátlan árvává legyen. És ezek után kérdezzük meg csak azoktól, kik teli torokkal agálnak a vízvezeték ellen és leginkább hangoztatják annak teljesleges voltát, hogy vajjon mennyiért szereltetnék le a már be-

FEGYVERGYÁRI KERÉKPÁROK

a létező legjobb kerékpárok; bizonyítja az, hogy az Osztrák-Magyar hadsereg is csupán ezen kerékpárokat használja.

Kapható kizárólag **Valaszky Rezső**, órás- és ékszerésznél RIMASZOMBATBAN.

RÉGI KERÉKPÁROK BECSERÉLTETNEK!

RÉGI KERÉKPÁROK BECSERÉLTETNEK!

vezetett vízvezeték, mennyiért térnének vissza a régi állapotra és mennyiért innák a kristálytisza vízvezeteki víz helyett a rossz ízű, sohasem tiszta, de annál gyakrabban fertőzött kut vagy folyóvizet? A válasz — ugy véljük — stereotyp lenne: Semennyiért!

Azt is fel szokták hozni a vízvezetékünk ellen, hogy az drágább bármely más város vízvezetékénél. Hát konceváljuk, hogy ez első pillanatra csakugyan így van. Amde ha tekintetbe vesszük, hogy más városokban csupán a vízvezeték installálása mily nagy technikai kalamitásokkal jár (gondoljunk csak a közeli Miskolcz és Debreczen városokra, melyek vízvezeteki vize gyakran élvezhetetlen) és hogy ezzel szemben városunkban ugyszólván alig fordul elő egyegy jelentéktelen csőrepedés, hogy továbbá, a mi vízvezetékünk abszolút tiszta s legkitűnőbb forrásvíz, mely jóságát és bőségét illetőleg, ugyszólván páratlan az országban — akkor a csekély költség-többlet figyelembe sem jöhet.

De speciálisan a mi városunkban a vízvezetéknek nagy horderejű közegészségügyi fontosságán kívül, tűzrendészeti szempontból is óriási jelentősége van. Az isteni gondviselés különös kegyelme óvta meg városunkat eddig attól, hogy nagy részben tűzvész martalékává legyen. Még elképzelni is iszonyat, hogy mi lett volna ebből a városból, ha száraz időben, forró és szeles napon, midőn az amugy sem bő kutak alig szolgáltatnak vizet, a sűrűn lakott házak között valahol tűz ütött volna ki. Ki tudná kiszámítani, hogy a bős elem hány családot juttatott volna koldusbotra és hányat tett volna tönkre? Ezzel szemben, hogy mit jelent a vízvezeték tűzvész idejében, annak eklatáns példáját láttuk a Varga-féle és Király-féle tűzvészknél, melyeket

derék tűzoltóink, a bőséges vizáram segítségével, alig egy félóra alatt játszva lokalizáltak.

És midőn mindezeket, lokálpatriótizmustól hevülő szívvel regisztráljuk, lehetetlen, hogy ez alkalommal meg ne emlékezzünk azokról a nagyérdemű férfiakról és tényezőkről, akik fáradhatatlan és önzetlen tevékenységének köszönhető első sorban a vízművek létesítése.

Igy mindenekelőtt az igazi elősmerés és dicséret hangján kell szólunk városunk kitűnő polgármesteréről: dr. Kovács Lászlóról. Ez a nagyszerű ember, — kit büszkén vallunk magunkénak, mert — tulzás nélkül állítjuk — hogy díszére válna bármely metropolis polgármesteri stallumának — megcáfolta a szent evangelium ama hires mondását, hogy „nemo est propheta in patria sua“. Az ő megjelenése Rimaszombat városának közéleti porondján, valóságos revalatió, fordulópont a város életében, az ő működése egy szebb, egy jobb és egy termékenyebb korszak hajnalhasadását jelenti a város történetében.

Az addig konservatív, maradiságáról, ósdi szelleméről messze földön híres Batyi eltűnt, mint a csalóka délibábos álom, mert az ifju, de tetterős, a puritán jellemű és agilis polgármesterének vezetése alatt átvedlett egy modern, az előre törtető korszellem intőszavát megértő, haladni vágyó, fejlődni akaró, minden áldozatra kész kulturvárossá. Az a képviselőtestület, mely mint intézmény annyi, szinte helyrehozhatatlannak látszó hibát követett el a multban, most törhetetlen bizalommal, tántoríthatatlan ragaszkodással és szinte példátlan odaadással követi polgármesterét és realizálja annak a közgazdasági és kulturális élet felvirágoztatását célzó, nagy koncepczióju terveit. Jól tudja ugyanis,

hogy dr. Kovács László szívében csak egyetlen vágy lakozik, lelkében csak egy ideál él: hogy az ő szeretett szülővárosát nagygyá, hatalmassá, lakosságát gazdaggá és megelégedetté tehesse. És vajjon elégtételt szolgáltatunk-e polgármesterünknek azokért a méltatlan támadásokért és szemrehányásokért, melyek őt éppen a vízvezetékéből kifolyólag érték? Nem tesszük ezt már azért sem, mert ez ellen — ösmert szerénységénél fogva — elsősorban ő maga protestálna. Jól tudja ugyanis, hogy szeretett népe konzervatívizmusának ez volt az utolsó fellobbanása, mely kialszik mint a szalma láng, hogy helyt adjon a haladás és fejlődés, a cultura és civilizáció messze világító fáklyájának. De különben is kellő sátságot szolgáltatott polgármesterünknek az erre legilletékesebb tényező: vármegyénk bölcs főispánja, a fórum előtt kinyilatkoztatott, ama szép szavaival, hogy dr. Kovács Lászlót ma talán megköveznék a vízvezeték miatt, 50 év multán azonban biztosan szobrot fognak neki emelni.

De meg kell hajtunk az elismerés lobogóját Rimaszombat városának nobiles képviselőtestülete előtt is, mely tudatában a felelősségteljes tisztéből folyó kötelezettségeknek, nem riadva vissza a kezdet nehézségeitől, hivatásának teljes magaslatán állva, ritka áldozatkészségével lehetővé tette a nagy mű megalkotását. Elősmérés illeti továbbá a vármegye bölcs intéző köreit és törvényhatósági bizottságát, melyek a maguk hatáskörükben buzgón támogatták a várost céljainak megvalósításában.

Készen áll immár a nagy mű. Átadva a közhasználatnak, a lakosság legszélesebb rétegében teljesíti magasztos és áldásos hivatását. És mig ezen fényes multtal biró, dicső hagyományokban

TÁRCZA.

A tarnóczyi eklézsiaiban.

Irta: LENGYEL GYULA.

I.

Hófehér virágát hullatta az akác a tarnóczyi homokos utra, mikor tiszteletes Oláh Sándor bevonulását tartotta szép fiatal feleségével a tarnóczyi eklézsiaira. Az első szekéren a tiszteletesék ültek. Utánna pedig hosszú kocsiábrorral mentek a tarnóczyi hívek, kik az új pap butorait, ingó-bingó jószágait szállították, vig ostorpatogások között. A falu határánál nagy porfelhő kerekedett elébük s a mint közelebb értek, kibontakozott belőle husz lovas legény, pántlikás, rózsás csapatja. Gyönyörű kép! A falu legjobb lovain a husz legszebb legény, szilajon vágatva közelit az új pap felé, hogy falujok határán üdvözöljék azt, aki ezután az ő lelküket vezeti. Fiatal vértük pezsgése átragadt lovaikra is. Midőn vezetőjük a tiszteletesék kocsiájához vágat s csendet int társainak, alig tudják a felhevült állatokat féken tartani. Érczes messze hangzó szóval köszönti a legény a várva várt papot.

— Isten hozott közénk! A mi kis falucskánk, otthonoddá váljon. Szeress te is minket, mint mi is szeretünk, már előre téged. Boldogságod napja mindég fentjárjon, magasan az égen, ne takarja el soha a bánatnak felhője; légy lelkiekben a mi édes apánk s mi mindnyáján, mint a jó gyermekek, szeretettel hallgatunk majd reád! Isten hozott!

Az ifju pap és a felesége csendesesen ül a kocsiban. Szólani nem tudnak, csak egymás kezét szorongatják, csak könnyeik hullanak sü-

rűen a meghatottságtól, a boldogságtól s fejükre, vállukra, az ut két oldaláról mint pajkos pillangók, szállanak az elvirult akácok hófehér virágai.

II.

Alig rendezkedett be az új pap otthonában, egy estén beköszönt a kurátor, a paróchiára. Szíves szóval fogadják, a pap még egy pohár borocskával is megkínálja s beszélgetnek sokáig. — A kurátoron látszik, hogy mondani akar valamit. Végre is belefog a mondókájába.

— Pénzért gyűttem biz én, tiszteletes uram. Tetszik tudni, sok volt a költség. A meghíváskor is, meg azután is egyre piszkáltak a népek, hogy hát egyet sem iszunk az új papra? A presbiterium elhatározta, hogy inni kell! Mert micsoda falu volna Tarnócz és mit szólnának a szomszéd falusiak, ha itt még papválasztáskor sem innának a hívek? Makszinál a választás előtt megivódott a köznéppel együtt egy hordó bor. A biró, t. biró és a presbiteriek pörköltbe is részesültek, de szivarba csak én meg a biró, hogy hadd lássa a nép, mi az a hivatal. Ez ötven pengő. A lovas legényeknek is egy korona jár fejünkint. A presbiterium háromszor tanácskozott. Ott is elkopott hatvan liter bor, meg három kiló erős turó. A kenyér — ki van mondva — mindenki magával vitte zsebbe, mert a Makszinál a kenyér nem igen ehető. Az egész költség pont száz pengő. Itt van az irás is rula a Makszitul.

— De ez a kontó nem száz forintról szól. Összesen nyolczvan forintot tess ki a Makszi számlája. Miért mond kereken százat?

— Hát azért tiszteletes uram, hogy talán én sem ittam hiába, ebbe a nagy dolog időben? A többi az én részesülésem! Hisz arra való a hivatal!

— Hm, de nincs ám pénzem. Tudja kurátor ur, hogy az eklézsia nem fizet csak ősszel.

— Hiszen jó ember vagyok én tiszteletes uram. A segítség készen vagyok én nálam. Kifizetem én a Makszit, ha a tiszteletes ur ideadja a tartozásba a borsósmáj földnek a termését, a szögréttel együtt. — Hogy meghótt az öreg tiszteletes, — Isten nyugtassa, odavaló volt már — ugyis az eklézsia adta bele a magot.

— Hát én akkor miből élek esztendeig?

— Tiszteletes Uram, könnyű itt az élés. Jó népek vagyunk mi. Majd hordják ősszel a sok jó gabonát, zabot. Aztán születnek is, halnak is öten-hatan egy esztendőben; a stóla is behozza a sóravalót. Ha megszorul? Itt vagyok én. Jó szívem van nekem, meg egy pár forint is akad mindig a házamnál. Adok én szívesen... aztán jövőre is enyém lehet a földnek a termése.

Tiszteletes Oláh Sándor — nem tehetvén egyebet — megkötötte a kurátorral az alkut.

Ősszel a papék szomoruan nézték, mikor a földek termését hordták be a gazdák s bánatosan gondolták el, hogy az ő termésüket már jó előre megitta a falu. Az egyik hívük torkán csak egy marék ment le, másikén egy kéve, harmadikén kereszt, a kurátorén meg lecsuszott az asztag.

III.

Egyik esztendő után jött a másik, de bizony a borsósmáj földet még mindig a kurátor használja. Sok a szükség, a kurátor pedig ad pénzt a földre szívesen — előre.

A paróchiára pedig bevonult és ott is maradt egész táborkarával a gond, a szükség. Szerelmük hajtásai, három szép gyermek segít már gondot növelni. Vagyonkájuk nincsen. De hon-

szolgálni. Az estélyen a Széchenyi-kör zeneiskolájának jeles hegedűtanára: *Herédy Szabó Imre Hoffmann* Olga zeneiskolai zongoratanárnőnek kísérete mellett szintén nagy tetszés mellett adott elő Schubert és Weber darabokat s az eperjesi 5-ik gyalogezred zenekara Hoffmann Ferencz karmester vezetésével működött közre. A Kolbay művészpárnak újabb ünneptetéséhez és fényes sikeréhez melegen gratulálunk, s megemlítjük, hogy Eperjesről nyert értesülésünk szerint ott legnagyobb elismeréssel és elragadtatással szólnak a jelentős művészi sikerről.

Tanügyi kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Welky Gizella* okleveles kisdédvönőt a sajórédei, *Zimann Ilona* rimaróhi községi gyermekmenhelyvezetőnőt és okleveles kisdédvönőt a klenóczi állami kisdédvönőkhöz kisdédvönővé nevezte ki.

Áthelyezés. Az elhalt Bakó Gyula helyére a m. kir. pénzügyminiszter *Lengyel Lajos* kir. adóhivatali főtitkár helyezte át Hajduböszörményből a helybeli kir. adóhivatalhoz.

A vasutmegnyitás ünneplése. Lapunk mult számában megírtuk a rimaszombati — poltári új helyi érdekű vasut megnyitását. A hivatalos aktus után délután 6 órakor a vármegyeház dísztermében 200 teritékű díszebéd volt, melyen városunk intelligens közönségének jórésze megjelent. Az izlésesen terített asztalnál az asztaltól *Kubinyi Géza*, *Lukács Géza*, *Marssó Károly* máv. üzletvezető és *Lukács Géza* alispán között foglalt helyet s szemben velük *Kubinyi Géza* főispán, *Farkas Zoltán* orsz. képviselő és *Grünwald Mór* vasutépítő vállalkozó czég képviselője ült. A pohárköszöntők sorát *Kubinyi Géza* főispán nyitotta meg, ki a királyt köszöntötte fel. Majd *Lukács Géza* emelt poharat, nagy figyelemmel hallgatott tószóban élve a kormányt, a főispánt, a vállalkozó *Grünwald* testvérek és *Schiffer* czéget és dr. *Kovács László* polgármestert. *Marssó Károly* üzletvezető lendületes pohárköszöntőt mondott a hölgyekre, különösen kiemelve a főispánét és alispánét. Dr. *Kovács László* polgármester sajnálattal hozta fel, hogy egy véletlen formahibából kifolyólag sem ő, sem a város közönsége nem kapott értesítést a vasut megnyitásáról, melyen részt sem vehetett. Meleg elismeréssel szólt mindazon faktorokról, kik a vasut létesítése érdekében közreműködtek, s ezekért emelt poharat. *Kubinyi Géza* főispán viszont a polgár-

sait s a papi árvák fillérje egyre gyűl, az árvák könnyűje egyre fogy, mert minden fillérrel letörülnek egy-egy könnyet. Látom, amint hordozgatják az épülethez a téglát, a követ, szorgalmas kezek s mint nézi az építés munkáját egész sereg árva papi gyermek. Ne féljete, az a ház jó talajon épült, a szeretet szikláján. Belsejét a szeretet teszi meleggé. Homlokán egy egyszerű felírás: „Kálvineum” s felette óvólag, védőleg ott lebeg az örök szeretet. Ne félj! A mi árváink nem lesznek már többé hajléktalan árvák!

Felhangzik újra az ének. Az özvegy papné, férje koporsójára borulva sir csendesesen. A legkisebb gyermek pedig, apja koporsóján, az édesanyja reá hulló könnyeiből . . . rajzolgat . . . betűket.

Majd felveszik a koporsót s viszik, viszik utolsó útjára, ki a temetőbe, a szép homokos tarnóczi uton, a hol éppen elvirágozott az akác s hullatja pillangós, hófehér virágát, könnyes koporsóra, gyászruhás özvegyre, a síró árvákra.

*

Kurátor uramék megint „gyűlést” tartanak Makszinál. Ki tudja, már a hányadik liternél „szavalnak”, mikor beköszönt hozzájuk a szomszédfalusi Csákó Ferde István, ki az ottani eklézsiának nagyrabecsuült (mert sok földje van) kurátora. A nagy zajgást, sok italozást nem hagyhatván szó nélkül, — fején találván a szöveget, — megkérdezi:

— Mire isznak kendtek?

Mire a kurátor nagyot sóhajtva, egy pohár bort véve a kezébe, hozzámegy s jószívvel kínálja, mondván:

— Paphalál volt komám! Hát kendnek is . . . része legyen benne.

mestert éltette s később a jelenvolt díszes hölgykoszorút. *Grünwald Mór* vállalkozó mérnök a főispánt, alispánt, polgármestert és a vármegye és város közönségét éltette. Dr. *Baksay Dezső* a hölgyekért emelt poharat, a polgármester pedig külön megemlékezett a kerület agilis és kedvelt orsz. képviselőjéről: *Farkas Zoltán*ról, ki aztán az adózó polgárság jóléteért üritette poharát. *Biess Elemér* Rimaszombat város közönségét éltette. — Felolvasták a megnyitáson a kereskedelmi kormány nevében elnöklő, de a megjelenésben akadályozott *Zaymus Vincze* vasuti és hajózási felügyelő megleghangu üdvözlő táviratát. A menu pompás volt, a hangulat mindvégig emelkedett, s esti 9 óra tájban *Oláh Gyula* a talpalávalókkal elcsalta a fehér asztaltól a társaság egy részét s a főispán kezdte meg a csárdást, példáját csakhamar követte a fiatalság, s reggelig fokozott jókedvvel mulatott a szép társaság.

Névmagyarosítás. A belügyminiszter megengedte, hogy *Acker Miksa* dobsinai fűrésztelepi tisztviselő vezetéknevét Szántó-ra változtassa.

Eljegyzés. *Szivák Pál*, a helybeli Tompa szálloda főpinczére eljegyezte *Gede István* szalodatulajdonos sógornőjét: *Somogyi Ernesztinát*.

A Katholikus Egylet ünnepe. A helybeli kath. olvasó-egylet lélekemelő és minden tekintetben jól sikerült ünnepet ült folyó hó 23-án. Megalakulásának, zászlóbontásának 20-ik évfordulóját ünnepelte egyszerű keretben, de tüzzel s lelkesedéssel. Vasárnap este ünnepi vacsora volt, a melyen társadalmi s felekezeti különbség nélkül vagy kétszázan vettek részt az egylet tagjai s szívesen látott vendégei. Az első fogás után *Széman Endre* prépost az egylet díszelnöke, kezében díszes ezüst serleggel, a melyet a 20 éves fennállás emlékére készíttettek, körülbelül a következőket mondotta: — „Az elnökség azon kérelmének, hogy a serleg felavató ünnepi beszédét én tartsam, örömmel teszlek eleget egyrészt azért, mert ez reám néve nagyon megtisztelő, de másrészt azért is, mert én, ki az egylet bölcsőjénél is állottam és már közel 15 esztendője az egylet ügyeibe mint annak díszelnöke befolytam, némi jogot is formálhatok arra, hogy ilyen nevezetesebb mozzanat alkalmával az egylet életének irányításában résztvegyek. — Ha végig tekintek az egylet 20 éves történetén, sok, nagyon sok lélekemelő mozzanatra akadok, melyek habár nem is jelentkeztek hangos külsőségekben, de erkölcsi tartalmuknál fogva az Olvasó egylet fejlődésére, tekintélyének emelésére nem csekély befolyást gyakoroltak. — Nincs szándékom e nevezetes eseményeket egyenkint méltatni, a mostani ünnepélyes pillanat erre nem is alkalmas, de rá akarok mutatni arra, a mit ez az Olvasó-egylet mostanáig nem váltott be s ezt örövendesen kiemelni kívánom. — Nagyon jól emlékszem arra, hogy mindön az Olvasó-egylet alakulóban volt s azután is, sőt némi tekintetben még most is, csak úgy röpködtek a vészjóslatok, hogy ez az egylet megbontja a városi polgárok között a békés egyetértést, megosztja a társadalmat, melynek inkább egységesítésén kellene munkálkodni, melegágya lesz a felekezeti türelmetlenségnek. — Mi, kik ismertük és tudjuk, hogy kath. intézményeinknek alapja a szeretet, a mely nem bont, hanem épít, nem zavarja, hanem munkálja az egyetértést, nem türelmetlenkedik, hanem a bántalmak békés elviselésével példát nyújt a türelemre, meg voltunk győződve, hogy ezen vészjóslatok nem fognak teljesülni s hála Istennek, ez egyletnek husz éves nyílt története igazolja, hogy nem is teljeseztek be. — Nem, a mi egyletünk falai között másokat bántani, mások vallásos meggyőződését sérteni nem akarjuk, hanem önmagunkat művelni, önmagunkat saját vallásunk igazságaiban megerősíteni akarjuk.” — Pár, a jövőre vonatkozó üdvös intellem után a következő szívből fakadó imával végezte szép beszédét: „E serleggel kezemben tehát arra kérem a jó Istent, adja segítő kegyelmét nemes törekvéseink elérésében. Legyen ez Olvasó-egylet minden tagja buzgó követője hitének s szorgalmas munkása e szép hazának! Igaz benső, de tettekben is nyilvánuló vallásosságnak s szorgalmas hazafias munkásságnak legyen symboluma az Olvasó egylet ezen díszserlege.” — Szünni nem akaró taps, éljenzés s helyeslés fogadta e mély gondolatokban gaz-

dag, tartalmas ünnepi beszédet. — Utána *Váry János* elnök emelkedett fel s mély gondolatokban bővelkedő szép beszédben *Széman Endre* prépostot, mint a rimaszombati kath. egyház buzgó főpapját s az egylet áldozatkész díszelnökét köszöntötte. Szép tartalmas toasztokat mondtak még *Bencsik Sándor*, ki a buzgó közszeretnek örvendő elnököt, id. *Rábely Miklós* pedig az egylet lelkes, munkás titkárát *Bencsik Sándort* köszöntötte fel. A vacsorát táncmultság követte, a mely kitünően sikerült, amint olyan helyen sikerülni szokott, a hol jó zene — *Oláh Gyula* és *Kalocsay Lajos* egyesített bandája, — jó hangolt emberek és kedves szép fiatal leányok vannak, természetesen el is tartott reggelig.

Megyebizottsági tagválasztás. Lapunk mult számában közöltük a megválasztott új megyebizottsági tagok jegyzékét. A zádorfalvai kerületből azóta beérkezett a jelentés, hogy ott *Deme Sándort* választották meg.

Nyugdíjintézeti gyűlés. A rimaszombati ipartestület nyugdíjintézményének tagjai ma vasárnap f. hó 30-ikán d. e. 11 órakor a városháza tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyát az alapszabályok módosítása képezi s az elnök lemondása is fel van véve a tárgysorozatba. A gyűlést megelőzőleg f. hó 26-ikán a kiküldött előkészítő bizottság tanácskozott id. *Rábely Miklós* elnöklésével.

Hivatalos vizsgálat. *Szakall Vincze* vármegyei árvaszéki elnök mult heten Forgácsfalán volt s *Jókóvy Emil* ottani tanító-közgyám nyilvántartását vizsgálta s ott mindent rendben találván, elismerését fejezte ki.

Igazgatósági gyűlés. A rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár rendes havi igazgatósági ülését holnap, (hétfőn) december hó 1-én esti fél 7 órakor tartja a pénztár helyiségében.

Esküvő. *Klinczko János*, a rimamurányi vasmű r. társaságnál alkalmazott nyustyai tanító f. hó 29-én d. u. 3 órakor tartotta esküvőjét az itteni ev. templomban *Putra Magduskával*, özv. *Putra Edéné* volt klenóczi jegyző özvegyének kedves leányával.

Kiss József ünneplése. A Petőfi társaság az Akadémia nagy termében ma vasárnap ünnepli 70-ik születési fordulóján *Kiss Józsefet* — ki boldog gyermekkorát itt töltötte s a gimnáziumunk kiváló növendéke volt. A nagy költő szülőhelye: Mezőcsát díszpolgárrá választotta s a vallás- és közoktatási miniszter meleg üdvözlő levelet intézett az ünnepelhez, értesítve őt arról, hogy arczképének a nemzeti közgyűtemények számára való megfestése iránt intézkedett. Mi is lelkes örömmel csatlakozunk azokhoz, kik a nagy költőt ma meleg szívvvel és őszinte jókívánságokkal üdvözlük!

Halálozás. *Mázik Ferencz* volt itteni csizmadia mester, ki iparát már régebben abahagyta, f. hó 24-én 64 éves korában meghalt. 26-án temették nagy részvét mellett.

Likéren folyó hó 27-én meghalt *Székely Lajosné* szül. *Hagen Edith* 36 éves korában, házassága 11-ik évében. 29-ikén temették.

Fényes házi bál. *Szilárdy Virginia* sajólenkei földbirtokosnő f. hó 26-án tartotta névestéjét fényes házi bál keretében, a melyen 60-an vettek részt a megyéből. Midőn ez estélyről megemlékezünk, a régi jó idők jutnak eszünkbe, amikor még ősi magyaros szokás szerint ünnepezték a névestéket. Ma már a névesték kimentek a divatból s azokat felváltották városban a d. e. gratulációk, vidéken pedig az irások üdvözlések. Jól esik tehát hirt hallani még egy olyan igazi estélyről, a milyen Sajólenkén a *Szilárdy* ősi kuriában lefolyt, hol bizonyára szép toasztokban sem volt hiány. A mulatságon, mely reggelig tartott, ott voltak: *Barabás Melanie*, *Gundelfingen Marcsa*, báró *Hámos Lászlóné*, *Hámos Árpádné*, *Hámos Mariska*, *Horváth Árpádné*, *Höchner Anna*, özv. *Kiszelyné*, özv. *Lányiné*, *Lengyel Ivánné*, *Lukács Gézáné*, *Lukács Margitka*, *Plachy Mariska*, *Szent-Ivány Józsefné*, *Szilárdy Virginia* és *Elfrida*, továbbá *Alitisz Miklós*, *Beélik István* és *Viktor*, *Darvas Pál*, *Diószeghy Dezső*, *Fáy István*, *Farkas Balázs* és *Zoltán*, báró *Hámos László*, *Hámos László* dr. *Horváth Árpád*, ifj. *Hevessy László*, *Lukács Géza*, *Lukács Béla* és *Bandi, Lengyel Iván*,

Söldos Elemér és ifj. Árpád, Szent-Ivány József, Szilárdy Béla, István és ifj. István, Veres Zoltán.

Betörés. A vármegyei Kaszinó Erzsébet-téri helyiségeibe f. hó 25-ről 26-ikára virradó éjjelen ismeretlen tettes betört. Valószínűleg még az esti órákban rejtőzött el a gonosz szándéku tettes, s éjjel behatolva az előszobába, a szolga szekrényét felfeszítette. Itt azonban az elrejtett pénzt — mely 360 korona volt — nem találta meg, csak kevés aprópénzt emelt el. Valószínűleg a feletti boszuságában, hogy több pénzt nem talált, a billiárd szobában az asztal zöld posztóját hosszában és széltében felmetsette. A rendőrség keresi a tettest.

Mikulás-müestély. A helybeli Keresztelő Egyesület az árvíz okozta károk fedezésére december hó 6-án a rimaszombati egy. prot. főgimnázium tornacsarnokában — *Lengyel Ivonné, Máthé Jenőné és Tóth Béláné, Molnár Gizike és Sailer Annuska, dr. Veress Samu, Sz. Benedek Gyula, György Lajos, Cs. Gyürky István, dr. Kolbenheyer Zoltán, Laffersz Sándor, Smál József, dr. Záhureczky Adolf és dr. Rochlitz Zoltán* közreműködésével — családias jellegű, tánczsal egybekötött Mikulás-müestélyt rendez, melyen a konferencziar szerepét dr. Rochlitz Zoltán főgimn. tanár fogja betölteni. Személyjegy 3 kor. Családjegy 3 személynek 7 kor., minden következő személy után 2 kor. Tanulójegy 2 kor. Felülfizetéseket a nemes sport érdekében hálával fogadnak és hírlapilag nyugtáznak. Kezdetre pontosan este 8 órakor. A kedélyesnek ígérkező estélyre — mint halljuk — sokan készülnek, s felhívjuk rá az érdeklődők figyelmét.

Postairányítás az új vasuton. A Rimaszombat—poltári vasutvonalon a postajarat hétfőre vette kezdetét. A vonal vizsgálata és az előintézkedések megtétele érdekében f. hó 22-én itt járt Dr. Odor Imre miniszteri tan. — a kereskedelmi miniszterium megbízásából.

Pályázatok. A vallás- és közoktatási miniszter f. évi december 15-iki lejáratával pályázatot hirdet számos tanítói és tanítónői állásra. A pályázat vármegyénk nézve ki van írva Nagyrőczére 1 tanítói (r. kat. kántor), Putnokra 1 tanítónői (r. kath.), Rozsnyóra 1 tanítói (ref. kántor), Csetnekre 1 tanítói (r. kath. kántor) állásra.

Váltóhamisító asszony. Zajdó Béláné szül. Vincze Ráchel rozsnyói lakos még 1911. július 12-én Pesőczön egy 81 koronás váltóra négy nevet hamisított és a rozsnyói Takarékpénztár és zálogház r.-t.-nál leszámoltatta. A helybeli kir. törvényszék a bűnös asszonyt f. hó 26-ikán tartott főtárgyaláson jogerősen hat havi börtönre ítélte.

Disznótör. A polgári olvasókönyvben mult szombaton kedélyes és jól sikerült disznótormulatság volt, melyen nem nagy számban vettek ugyan részt a kör tagjai, de akik ott voltak a késő éjjeli órákig pompásan mulattak.

Megégett gyermek. Garamszécsen, Maruskin Mária 3 éves gyermek f. hó 16-án súlyos égési sebeket szenvedett, melyek következtében f. hó 20-án a szerencsétlen kis gyermek meghalt. A nagyrőczi kir. járásbírósa a hulla törvényszéki boncolását elrendelte s azt f. hó 22-én végezte dr. Zehery István kir. törvényszéki orvos dr. Csiky Ferencz helpai járásorvossal. A gondatlan anya ellen az eljárás megindult.

Vásár után. F. évi július 7-ikén a sa-jógömöri vásár után hazamenve Percz József oldalfalai lakos Szepesi Józseffel és Bódi Józseffel a tornaljai „Betekints” korcsmában pálinkázott, majd odajött Ádám István és Ádám János s rövid szóváltás után parázs verekedés vette kezdetét. Ez nagyobb baj nélkül véget is ért, s mentek mind haza Oldalfalára, hol az Ádámok Percz Józsefet megtámadták, ez viszont késével megszurta Ádám János kezét. Nov. 26-ikán Kolbay Sándor elnöklésével volt ez ügyben a főtárgyalás s Dr. Mészáros István kir. ügyész vádbeszéde után a bíróság Ádám Istvánt 3 havi fogházra és 10 kor. pénzbüntetésre, Varga Istvánt hat heti fogházra, Ádám Jánost 3 napi fogházra és 10 kor. pénzbírságra ítélte, a megtámadott és agyonveréssel fenyegetett Percz Józsefet felmentette a súlyos testi sértés vétségének vádjá alól.

Halálos végű verekedés. Folyó évi szeptember 30-án a rimaszécsi vásárról együtt mentek hazafelé Karkusz Pál, Karkusz András, Bilik András, Dankó István és Dankó Istvánné s utközben Dankó István és Karkuszek között egy 10 év előtti juhlopásból kifolyólag szóváltás támadt s ez a balogiványi korcsmában folytatott ivás után nagy veszekedéssé fajult. Mire Balogiványi község után következő Madzagpusztához értek, már nagyban működtek a botok s az időközben odacsatlakozott Üveges Pál juhász is részt vett a verekedésben, melynek az lett a vége, hogy Karkusz Pál és András a Dankó István koponyáját úgy összeverték, hogy ez rövidesen kiszervenedett, az Üveges segítségével Bilik Andrást és Dankónét is súlyosan ütlegelték, Bilik és Dankó pedig Karkusz Pált verte meg. F. hó 26-án foglalkozott a helybeli kir. törvényszék főtárgyalása ez ügygel a Kolbay Sándor elnöklésével s a dr. Mészáros István kir. ügyész beszéde után Karkusz Andrást erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértésért kilencz havi börtönre és 10 kor. pénzbírságra ítélte, 1 hó és 23 napot a vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vett a bíróság. Karkusz Pált 2 havi börtönre és 10 korona pénzbírságra, esetleg még egy napi elzárásra ítelték, 1 hónapot és 23 napot szintén kitöltöttnek vettek. Üveges Pált 2 havi fogházra, Bilik Andrást 8 napi fogházra s 10 kor. pénzbírságra ítelték s ez utóbbi büntetésének végrehajtását 3 évre felfüggesztették. Ez a Bilikre vonatkozó ítélet jogerős.

Rossz fiu. Rozsnyón folyó évi szeptember 12-én Balázs Imre bányász hazament s atyja Balázs István nem akarta bebocsátani a későn jövőt. Szóváltás támadt az apa és fia között s a fiu egy bányász-lámpással atyját súlyosan bántalmazta. Folyó hó 28-án ítélkezett a helybeli kir. törvényszék ez ügyben s Balázs Imrét a Lehoczky Márton kir. alügyész vádbeszéde után 4 havi fogházra ítélte a bíróság.

Főpásztori körlevelek. Megjelent Balázs Lajos rozsnyói püspök XIII. számú főpásztori körlevele, a melyben jelenti, hogy Rómában járt s megtette a jelentését a szent széknél az egyházmegye állapotáról. Majd néhány ritusba vágó dologról ad utasítást. A magyar részben jelenti, hogy egy névtelen jótévő hazánk minden kath. templomának ad szent Antal szobrot, ha az ott begyűjtendő összegekből a szegényeknek kenyeret és más élelmet fognak ingyen adni. Ajánlja az „Egyházi Közlöny” és más újabb egyházirodalmi műveket és személyi változásokat közöl. — Ugyancsak megjelent a XIV. számú körlevél is, a melyben a papi zsolozsma némi új rendezéséről és az egyházi ünnepek elhelyezéséről közöl római utasítást. A magyar részben a nem állami óvodák jogviszonyairól s a felekezeti óvónők illetményeinek rendezéséről ir. A biztosítási illetékek és kegyesczélú adományok beszolgáltatását elrendeli. Végül személyi híreket közöl, a melyek lapunkban már megjelentek.

Szemgyógyintézet van Miskolczon.

Világításunk. Városunk villamos világítása mult héten az új vezetékek munkálatainak befejezése után tetszetős képet mutatott. Most tiszta, szép és meglehetősen intenzív a világítás s az elhelyezett 12 új ivlámpa a főbb utvonalakat teljesen bevilágítja. A Deák Ferencz-utca, az Erzsébet-tér és Kossuth Lajos-utca világítása egész nagyvárosias, s ha állandóan ilyen világításunk lesz, elismeréssel adózunk a város vezetőségének, s a városi villanytelep kiváló szakértelmű vezetőjének.

Bucsuzás.

Miután váratlanul jött áthelyezésem miatt Rimaszombattól hirtelen el kellett utaznom, ezért barátaimtól, ismerőseimtől, jóakaróimtól és tisztelőimtől már csak ez uton van alkalmam elbucsuzni. Egyben köszönetemet kell még kifejeznem mindazoknak, kik hivatalos működésomban és azonkívül is jóakaróulag támogattak. A rimaszombatiaknak és általában a gömörieknek minden jót kívánva, szívélyes üdvözlettel és jóemlékkel vagyok

Trencsénben, 1913. nov. hó 25-én.

Tóth Péter,

az állami mértékhatóság hivatal főnöke.

A rimaszombati új közbúgóhid. Mint értesülünk a földmívelésügyi miniszter jóváhagyta Rimaszombat város ujonnan létesítendő közbúgóhidjának építési terveit és költségeloirányzatát. Az új közbúgóhid terveit Tóth Béla városi mérnök készítette. A körülbelül 140000 korona költségeloirányzattal tervezett közbúgóhid elhelyezésére az a telek van kiszemelve, mely egyrészt az aczélszerszámgégyár, másrészt az állatvásártér között terül el. A monumentális és több csoportból álló épület a modern hygiene követelményeinek megfelelőleg lesz elkészítve és berendezve és városrendezési, sőt szépítészeti szempontból is nagyon előnyére válik majd városunknak. Tekintettel azonban a kedvezőtlen pénzügyi viszonyokra, a közbúgóhid felépítése halasztást szenved mindaddig, míg a város kedvező feltételek mellett, egy nagyobb beruházási kölcsönt fog felvehetni. Valószínű tehát, hogy az új közbúgóhid majd a honvédtüzérlaktanyával egyidejűleg fog felépülni.

Névnápmegváltásul, Rimaszombat és Vidéke Jótékony Nőegylete javára *Marikovszky Gézáné* 10 koronát adott. Hálás köszönettel nyugtázza az elnökség.

Uj zenészek. Ujabban többször játszik mulatságokon egy új cigánybanda, akik *Friczi* testvérek neve alatt huzzák a szép magyar darabokat. Szépen huzzák a multkor az „Ótthon-Kör” vacsoráján, valamint a mult szombaton a „Polgári olvasókönyv” disznótörán, ahol szebbnél szebb változatokkal mulattatták a közönséget. Van pompás czimbalmosuk és tárogatójuk is, akik szólókkal szerepelnek közbeszere.

A rendőrség figyelmébe. Iparos-tanoncz-iskolánk növendékei a legkülönbözőbb elemekből vannak összetoborozva. Akiket más téren használni nem lehetett, odaadták inasnak. Ezek aztán, levetkezve minden emberi érzést, eltelve vad, durva indulattal, látogatják az iskolát s igazán bámulni lehet a tanítótestület türelmét, melyet velük szemben tanusitanak heti hét órában át. De leginkább bámuljuk azt a nagy energiát, melylyel a tanórákon fegyelmezni tudják őket. Az utcán természetesen nem fel lehetnek a tanítók a fiuk tetteiért, rakonczátlan, duhajkodó magaviseleteért. Itt már a rendőrségnek kellene felügyelni a rendre, mert mégis boszantó, hogy a mikor kijönnek az iskolából, az egész utcát fölverik éktelen lármájukkal, a házakat, kapukat bepisskítják, összefirkálják, sőt csoportokba verődve, parázs verekedéseket is rögtönöznek. A járókelők testi épsége sincs tőlük biztonságban. Kérjük tehát a rendőrkapitány urat, állítson rendszeresen egy két rendőrt a Kossuth utcába, hogy ezektől a botrányos állapotoktól az ottani lakosok megszabaduljanak. B—tt.

M E G J E L E N T 1914-re a KINCSES KALENDÁRIOM
A gyakorlati élet általános utmutatója.
XVIII. évfolyam.
Ara kötve 2 K.
Kapható: Ifj. Rábely Miklósnál Rimaszombatban.

Lopások. Forgácsfala környékéről ismét panaszkodnak a szomorú közbiztonsági viszonyok miatt. Havrilló mellett Antal nevű gazdának elhajtották 2 darab ökrét s f. hó 22-én Daraboson Vetrák Györgytől a zárt istálló ajtajának kifeszítése után elvittek egy ökröt. A tolvajok vakmerősége annyira megy, hogy a postakocsiról — míg a kocsis beadta az érkezett küldeményeket — szénászsákot, abrakos tarisznyát, lánczot, ostort stb. stb. elloptak.

Lokomobil és cséplőgépezői tanfolyam nyílik meg a miskolczi m. kir. áll. fémipar szakiskolában (Csabai kapu 17. sz.) f. évi december 1-én. — F. tanfolyam szombat kivételével hétköznaponként este 7—9 óráig és vasárnap d. e. 8—11 óráig tart egészen február végéig. — December 22-től január 2-ig szünetelnek az előadások. — *Beiratkozhat bárki minden előzetes fűtői gyakorlat nélkül*, aki a 18-ik életévét betöltötte. Beiratási díj 15 korona. — Aki a tanfolyamot szorgalmasan látogatja 10 korona vizsgadíj mellett vizsgát tehet és sikeres vizsga esetén a lokomobil, gőzgépek és cséplőgépek kezelésére törvényesen jogosító bizonyítványt kap. — Beiratkozni hétköznap este 5—7 és vasárnap d. e. 9—11-ig lehet.

„Márta“ a moziban. Az itteni Apolló színházban ma vasárnap, a Budapesten nagy hatást és élénk érdeklődést keltett drámát: Mártát mutatják be, melyben a főszerepet *Fedák Sári* játssza.

CSARNOK.

A hegyek világában.

— Egy öreg turista emlékeiből. —

Írta: LETÜNT.

2

II. A Chasseral hegyen.

A magas Alpesek főtípusa: nagyszerűség a zordonságban; míg a mérsékeltébb régiókban a magas Alpesek vad pompáját az előhavasok szelidebb plasztikai és a reliefek kedélyessége váltják fel.

A havasok között és a gleccserek alatt dermedt hulla fekszik jégtakarójával, hószemfedőjével; míg az előhavasok üde régióiban: erdő, rét, virág, csobogó patak, tóparti báj, madárdal, szóval élet, melegség és mosoly van mindenfelé.

Ott az erőszakoskodó zuhatagok és hólavínák iszonyu dörejjel omlanak a mélybe (miért is a magas Alpesek között sokszor elfogultak leszünk, mint táncsteremben a hatalmasok előtt, a hol „Drei Schritt von Leib“ a szabály); míg az előhavasok között keskeny, mosolygó vizszalagok mókáznak, de ezüstfényű sugaraikkal élénken és nyájasan dekorálják a vidéket és üdén tartják kedélyünket.

Ott misztikus, titokszerű minden, itt nyitott könyv, olvasható jegyekkel, hol a bércek és völgyek magukon hordják az analízist, a geológiai ismerveket, melyekből, mint meghitteink lelkületéből elfogultság nélkül olvashatunk.

Egyébiránt minden hegynek meg van a maga sajátos karaktere, sőt a nyugati nyelvek szerint a neve is. A *Gemmi* például magához vonzza a turistákat, mint szirén a hajósokat, aztán időnként kiszemeli áldozatait és kivégzi őket, akiket évről-évre kompetens számban megkiván.

A *St. Bernhard* ős idők óta öldöklő mániában szenved: havat szór vendégeinek a szemébe s úgy veszt el őket orvul czinkostársával a téllal; ha ugyan a velük daczólag ágonrendi jó atyák és hűséges mentőik ki nem ragadnák körmeik közül, hogy visszaszolgáltassák őket az életnek.

A *Pilátus* kopár mezői és cikk-czakos zord gerincei néhány évtized előtt még magát a sátánt is rejtegették.

A *Tüdi* nyáron át keblére ölelgeti, füvel, fával, boggyóval, mézzel, virággal dédelgeti védenceit, télen aztán gonosz kedvében agyon lavinázza őket irgalom nélkül.

Az *Elmi* hegy maga-magával hasonlik meg és fölháborodásában a törzséről lecsusszanó földtömegekkel és köhengerekkel mángorolja agyon az embereket és falvakat személyválogatás nélkül.

A legtöbb közülök következetesen megtartja ősvad jellegét; némelyik meg civilizálható, mint például a *Pilátus*, akit egykor, mint valami elátkozott pogányt Svajcz egyik legridegebb, legborzasztóbb sziklavilágának tartottak és kerültek, mint a ki az ördöggel cimboráskodik.

E bűnös tulajdonságaiért végre vasraverték a jó svajcziak: két oldalról a földhöz pántolták erős vaspántokkal és most a vaspántokon százankint fogaskerekűznek hozzá a kirándulók, élő biznyságot téve arról, hogy a tudomány, a technika mégis csak a legjobb ördögűző.

A *Chasseral* minden gonosz tulajdonságokon felül áll. Olyan ő hegytársai között, mint társaságban a gentleman: disztintívált. Nem áruló, mint a *Gemmi*, nem zord, mint a *Windselle*, *Watterhorn* vagy *Schreckhorn*, nem is rideg, mint a *Frohnalpstock* vagy a *Pilátus* civilizálódása előtt volt; még csak nem is puderozza a fejét, legalább nyáron nem, a berni Alpok divatja szerint: hanem virág-decsirekkel himzett tisztességes zöld palástot ölt magára, amint az a francia zóna közelében, a finomabb izlés közvetlen szomszédságában kompetál.

Alja erdős. Az erdő közötti tisztásokon, valamint az erdő felett a pázsittal borított dombháton és harántnyulványokon pásztorok legeltetik nyájakat, akik egyszersmind a „Frau-

en-Käse“ szabadalmazott készítői, amely Svajcz egyik legjobb csemegésajt különlegességei közé tartozik. Mellékágazatainak éles gerincei és az azok között levő mélyedések igen érdekes kövületeket tartalmaznak.*)

Amint a középmezőre jutunk, ott a legteljesebb eltiltott haragoszöld gyepmezőkön és cserjék között fekvő apróbb tisztásokon duzzadó az élet mindenfelé, ahová csak szemük tekint.

A vadvirág csoportok közül néhol egy-egy ökörfark kóróhoz hasonló virág emelkedik ki, mint *Gulliver* a liliputok közül. A hangyák és verőköltő bogarak eme sugár tornyai, arany-sárga kokárdáikkal felékesítve pompáznak, csak nem világítanak a zöld mezőn.

Egyébként a virágok lakása olyformán van a *Chasseral*on beosztva, mint a városban a lakosoké, amint azt a mód és hivalkodás hozza magával. A *souterré*nen, földszinten és félemeleten az egyszerűbb nép tart szállást: a gyalogbódza, csalán, mályva, gyepi-flor, százszorszép, mécsvirág, szarkaláb, katang, ezerjófű, kankalin, pityang és más ilyentélek. A szocietás az I. és II. emeletet foglalja el. Ezek: a havasi jáczintok, havasi mimózák, farnicsok, vörös gyűszűvirágok, kosborok, czinerátiák, boglárkák, aconitok, turbán, törpe- és havasi liliomok és cizidámerek sat. kategóriájával vannak összeválogatva; míg a toronyszobába a harangozók másznak fel, a havasi csengetyűfélék violaszínű kabátjaikban.

Azonban míg e gazdag flórának bájait élvezzük, a meleg fokozatosan fejlődik. Ott hagyjuk tehát a rétség mosolyát: a virágokat s az alig elviselhető hőség ellen a tetőhöz felebezzünk.

A kilátás innen olyanforma, mint a *Prigiről*, csak hogy a magas Alpesektől való eltávolodás következtében kissé szerényebb méreteken. Az alattunk terülő róna és fensik, melyet falvak, városok, érdekes romok, halmok és csillogó tavak tarkítanak, Bern és Luczern Kantonig terjed. Azontul a Magas-Alpok emelkednek fehér burnuszaikban, melyekkel kiegészülve a látókép, mégis színekben és formákban gazdag világot, hófalakkal szegélyezett édent zár magába, amely édenbe a kirándulók *Ádámjai* és *Évái* a szélrózsa minden irányából pereputyostól özönlenek, éppen úgy, mint a *Prigi* tájain.

A másik oldalon a Jura láncolat sem exczellál annyira, mint a berni, szavoyai vagy granbündeni havas fejedelmek; de bizonyos nemes báj ömlik el rajtuk, mint a svajci előhavasokon csaknem kivétel nélkül, amit nem győzünk eléggé méltányolni.

Közvetlen közelünkben egy angol misznek — az angol misznek természetétől eltérően — könnyek peregtek a szeméből, aki a veranda korlátjára támaszkodva a látkép nézésébe bele-mélyedt. Ez a könyv valószínűleg a szellemi étvágy nyálfolyása volt: közvetlen-közélelől élvezni azt, a mit eddig csak a távolban láthattunk.

A *Frauen-Käse* sajtfeledelmet mi is megízeltük és mondhatom, hogy ez a *Masseral*hegyi különlegesség csakugyan megfelel a hírének. Tapintása finom, mint a bárányleggyé. (Mert a havasokon néha ilyeket is tapogatunk.) Ize pedig a jól hógusott szalonka-szalimival vetekezik. Illata meg olyan, hogy — mit is mondjak? — nos, mint a milyen az olympiák szobáját elárasztja, mikor az istenek benne estétkint a lábukat a harisnyáikból kihámozzák, szóval delikatesz minden ízében, quod erat demonstrandum.

*

Napnyugta után az ismerős és ismeretlen turistákkal a *Chasseral* egyik nyugati nyulványára rándultunk, az ott elhelyezett tapadokról és gyepmálagokról a jura alakulatok szépségeit a hold világításánál élvezni.

Mikor indultunk, a nappal már mindenütt temették, úgy a hegyen, mint a láthatár többi részein is. A hazatérő nyájak ki is harangozták, míg a havasi rigók az „ávét“ kórusban énekelték hozzá. A lennterülő fensikon a nagy, fényes tükrök (a *bidi*, *murteni* és *newchateli* tavakat) is takargatták sötét fátyollal, a mint azt a gyászszertartásnál a *chic* hozza magával.

Egy kanyarulatnál sűrű vörös bodzabokor tövéből négy bagoly röpült fel előlünk. Ezek az éjjeli betörők már a halotti tort ülték a

*) A *Chasseral* különlegességei: a gazdag flóra, petri-fikált kövületek és a *Frauen-Käse*.

kimult nappal halála felett, egy lefűlelt nyulfiu földi maradványai körül tartván meg a bankettet. Az éjjeli kalandozás jövőjének ez az ártatlan reménye ott piroslott a harmatos fűvön, alaposan széjjelmarczangolva. Mert hát „vanitatum vanitas“: a földön minden mulandó — még a nyul is.

A rablógyilkosság e véres színhelyéről aztán nemsokára kirándulási helyünkre érkezünk.

A reflexió innen sem közelíti meg azt a pompázó fényt, a mely a *Wengernalp* bércekről nézve a *Jungfrau* és havas szomszédjai vakítóan fehér hófalairól a hold fényénél visszatókröződik. De e szerényebb világításban, melynek főhatását a plasztikailag kiemelkedő sziklafalak és vár alakú csucok, vízesésektől csillogó szirtok és mélyedések árnyalatában fejlődő silhouettek és az azokon előmlő holdvilágította színvegyület képezi, mégis bizonyos idylli báj rejlik, a mi e magányos helyen, az éjjeli csendben annál inkább érvényesül, minél inkább bele-mélyedünk nézésébe.

Ennek az érvényesülésnek jómagam is annyira rabja lettem, hogy öreg este lett, mire e valóban érdekes és kedves éjjeli látóképek szemléléséből felocsudtam.

Turista társaim e közben észrevétlenül osontak el mellőlem úgy, hogy végre csupán ketten maradtunk és indultunk utnak: én és az árnyékom.

A mint mendegélünk, egyszer csak egy csillag hullott le az égről, míg a többi annál fényesebben ragyogott, mert ki törődnek az égen egy talmi halállal?

A zenitre azonban a lét titokszerűsége, egy óriási kérdőjel volt írva. Sőt be volt írva a csillagok közé *Michelet* sajátos hipothézise is, hogy t. i. „A Föld az ő nagy s az ő részletes dagályai által beszűkült növéreinek, a bolygóknak. Folyékony elemeikből nekik is kell emelkedniök, megeléve a Föld érzésének. Kölcsönös vonzása, törekvése minden csillagnak kilépni önzéséből: kell, hogy az egeken keresztül fenséges párbeszédet teremtsen. Sajnos, az emberi fül ennek legcsekélyebb részét se hallja, pedig a csillagok egymás közötti viszonyai: a mennyei zenének összhangjai.“

Michelet szerint tehát a szerelem még az égi firmamentumokon is tart orpheumi előadásokat, a hol a csillag-göttlichék a csillag-gigerlikkel kedélyesen kacsintgatnak egymásra és zenélnek egymásnak.

*

Eltekintve azonban e helyzet humorizálásától, úgy találtam, hogy *Michelet*nek ezekről a magas égi hipothéziseiről órákig, sőt napokig lehetne komolyan gondolkodni, melyre a sajátos hegyvilág okozta benyomások alatt nagy hajlandóságot érzünk. De már 10 óra felé haladván az idő, a visszaindulásra is kellett gondolnom.

A hegykúp jobb oldalának tartva, irányítottam utamat visszafelé, hogy egyszersmind a lenn fekvő fensik mélyén ringó tavak csillogását a holdfény mellett szemlélhessem. Ez a tervem azonban nem sikerült, mivel a tavak az össze visszakevert szürkességben és homályban úgy festettek, mint tintafoltok a bizonytalan színű kabáton.

Ez volt e napon egyetlen csalódásom. Áldanám sorsomat, ha soha nagyobb nem érne az életben.

Eladó ház.

Budapestre történt áthelyeztetésem folytán **Hunyady-utca 7-ik szám alatt** levő, öt évvel ezelőtt épült, adómentes **modern lakóházamat** a hozzátartozó befásított udvarral és **kerttel együtt** vagy **kert nélkül eladom**. — Az épületben van 2 utcai, 3 udvari szoba, berendezett fürdőszoba, konyha, éléskamra, mosókonyha, pincze, tágas padlás, *closet*, zárt folyosó; az udvarban fűskamra és ólak. — Vizvezeték, csatorna, villanyvilágítás bevezetve. — Értekezhetni lehet: **Pogány István kir. tanfelügyelővel.**

Szerkesztői üzenet.

Sz. I. Korlát. A küldött vers hangulatánál fogva inkább szűkebb körben van helyén; nem általános érdekű.

Eladó Hubón

a **HUBAY MIKLÓS** ügyvéd 100 hold kiterjedésű birtoka, vele jár a lakóház, külön eselédház, lovak és tehenek. — A vételár a vevőnél maradhat kamatra. Értekezhetni a tulajdonossal ugyanott.

Faárverési hirdetmény.

A csetneki közbirtokosság eladja a csetneki határban lévő s az erdőgazdasági üzemterv szerinti A) szálerdő üzemosztály 72. számú 49 kat. hold kiterjedésű erdőrésztében törzsenkénti becslés szerint 12587 darab, mintegy 0'2 tölgy, 0'8 fenyő állótörzseknek, mintegy 9064 m³ műfára és 1500 m³ tűzifára becsült fatömegét **1914. évi január hó 5-én Csetneken** délelőtt 10 órakor a község házában megtartandó zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen.

Kikiáltási ár 90000 korona, bánatpénz a kikiáltási árnak 10%-a. Kihaszánlás időtartama 3 év.

A szerződési feltételek a közbirtokosság erdőhivatalában Csetneken megtekinthetők.

Írásbeli zárt ajánlatok a szóbeli árverés megkezdése előtt a csetneki közbirtokosság elnökénél nyújtandók be, melyben a megajánlott összeg számokkal és betűkkel tisztán kiírandó s az ajánlatban kifejezendő az, hogy ajánlattétő az árverési és szerződési feltételeket teljesen ismeri s magát azoknak aláveti. Utóajánlatok el nem fogadhatók.

A beérkezett ajánlatok közül a közbirtokosság tetszése szerint szabadon választ, amennyiben pedig az ajánlatok nem volnának megfelelőek, a közbirtokosság jogosult a versenytárgyalást semmisnek kijelenteni s az értékesítés iránt szabadon rendelkezni.

Csetnek, 1913. november 20.

Sebők Pál, közbirtokossági elnök.

Eladó telek

Losonci-utcában a konzervgyárral szemben, valamint **Kossuth-utca 6.** alatti **emeletes lakház** bolthelyiséggel eladó. — Értekezni lehet: **Soós Irén** tulajdonossal Rimaszombat, **Losonci-utca 4. szám** alatt.

Árverési hirdetmény.

4280. szám. — **Rozsnyó** rendezett tanácsú város polgármesteri hivatala közhírré teszi, hogy a város

vásári helypénzszedési joga

1914. évi január hó 1-étől számítandó három egymásután következő évre 4822 korona kikiáltási ár mellett nyilvános árverésen a folyó évi **december hó 9-én** délelőtt 9 órakor a városháza polgármesteri hivatalában bérbe fog adatni.

Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát az árverés megkezdése előtt bánatpénzzel letenni.

Írásbeli zárt ajánlatok bánatpénzzel az árverés megkezdéséig elfogadhatók.

Az árverési feltételek a polgármesteri hivatal iktatójában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Rozsnyó, 1913. november hó 20-án.

Dr. Pósch József, polgármester.

Pályázati hirdetmény.

6770. sz. — Gömör-Kishontvármegye rimaszombati járásához tartozó *rimatamásfalvai* körjegyzőségben megüresedett **segédjegyzői állásra**

ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1900. évi 20-ik törvényezikk 3-ik §-ában előirt képesítését igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket. folyó évi **december hó 20-ikáig** hozzám adják be.

Később beérkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Az állás javadalmazása: 1000 kor. törzsfizetés és 200 korona lakbér.

A választás határidejéül folyó évi **december hó 23-ának délelőtti 9 óráját** tűzöm ki Rimatamásfalvára a körjegyzői irodába.

Nyustya, 1913. november 20-án.

Remenyik, tb. főszolgabíró.

Árverési hirdetmény.

922. sz. — **Tornalja** nagyközség előljárósága ezennel közhírré teszi, hogy **a község vásári helypénzszedési joga**

1914. évi január hó 1-től kezdődőleg 1916. évi december hó 31-ig terjedő három egymásután következő évre az **1913. évi december hó 3-án** délután 3 órakor **Tornalja** nagyközség házában tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 7500 korona.

Árverezni szándékozók az árverés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10 százalékát tartoznak az árverést vezető községi bíró kezeihez bánatpénzzel letenni.

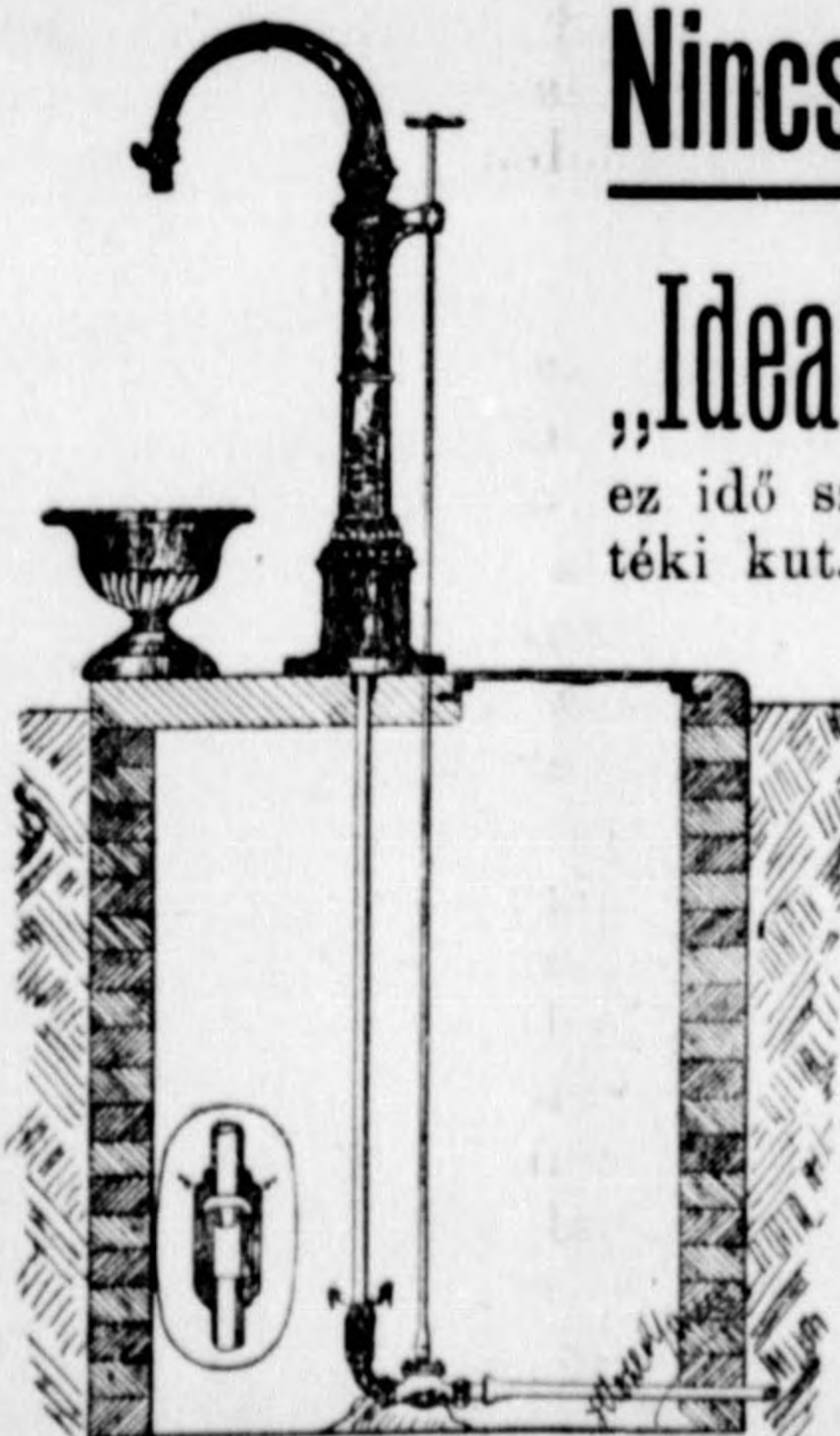
A részletes árverési feltételek a hivatalos órák alatt a község házában mindenkor megtekinthetők.

Tornalja, 1913. november hó 18-án.

2—2 **Varga Boldizsár**, közs. bíró.
Facsinay István, jegyző.

Tanulóul

egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud — **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **id. Rábely Miklós és Fia** rimaszombati könyvnyomdájába és könyvkötészetébe. :::::

Nincs befagyás!

Nincs befagyás!

„Ideal” fagymentes vízvezetéki udvari kút

ez idő szerint a legtökéletesebb nyomást bíró fagymentes vízvezetéki kút. — **Előnyei:** mindig friss vizet közvetlenül a vezeték-ből szolgáltat. — Nincs befagyás a legkeményebb hidegnél sem. — Vízvétel után a kút csövében maradt víz, szabadalmazott „IDEAL” szelepemen kifolyik s így nincs a kifolyóban víz, nincs ami befagyjon. — Nagy tartósság, semminemű kopásnak kitéve nincs, mivel teljesen fémből készül. — Olcsóságánál fogva mindenki beszerezheti. — Nagy kivitel az ország minden részében. — **Egyedül kapható** helyben kizárólag a feltalálónál **Hlozek János** vízvezeték- és csatornázási vállalkozónál. — Tervet és költségvetést díjtalanul készítenek. Teljes tisztelettel: 12—*

Hlozek János, épület-, műlakatos- és vízvezetéki vállalkozó.

Kiadó lakások.

A Ferenczy-utca 6. szám alatt, a Tompatér mellett, **2 három szobás modern utcai lakás** villanyvilágítással, vízvezetékekkel, mellékhelyiségekkel és zöldséges kerttel, **teljesen renoválva**, továbbá: **1 két szobás kisebb udvari lakás** mellékhelyiségekkel és zöldséges kerttel f. évi **november hó 1-től** bérbe kiadó. — Értekezni lehet **Benyó Béla** tulajdonossal Rimaszombatban.

Hirdetmény.

A Putnoki Takarékpénztár Részv.-Társ.

EZENNEL KÖZHIRRE TESZI, HOGY, bár az Osztrák-Magyar Bank $\frac{1}{2}\%$ -al szállította le a kamatot, MINDEN FAJTA kölcsön kamatlábát (amortizációs költségét kivéve) 1% -kal leszállította,

MIG A

betétek kamatlábát további in- változatlanul fentartja. tézkedésig

Putnok, 1913. november 27-én.

Az Igazgatóság.

Hegedűt, czimbalmot, zongorát
tanít és hangol

Klamarik János, Szijjártó-utca 52.

Menetrend

a magyar kir. államvasutak gömői főbb és a közbeeső állomáshelyeiről induló és érkező vonalaira 1913. október hó 1-étől.

Tiszolc—Feled.										Dobsina—Bánréve.			
Tiszolcraól indul	4:21	5:46	0:—	0:—	12:43	0:—	5:21	7:30	0:—	4:12	7:40	12:25	4:50
R. bányáról	5:33	7:01	0:—	0:—	2:—	0:—	6:56	8:37	0:—	5:31	9:02	1:38	6:19
Rszombatból	6:25	7:50	10:12	12:25	2:54	4:55	7:45	9:21	0:—	6:20	9:54	2:32	7:02
Feledre érkezik	6:55	8:20	10:57	12:52	3:22	5:20	8:11	9:50	0:—	7:06	10:44	3:17	7:51
Feled—Tiszolc.										Pelsőcz—Murányalja.			
Feledről ind.	7:12	8:59	11:30	1:15	3:51	5:44	7:05	8:30	10:11	0:—	6:45	2:40	7:20
Rszombatból	8:00	9:42	12:16	2:03	4:32	6:11	7:31	8:56	10:46	0:—	8:09	3:53	8:37
Rbányáról	8:59	10:41	1:12	0:—	5:28	0:—	0:—	0:—	11:43	0:—	9:16	4:35	9:39
Tiszolcra érkezik	10:21	12:03	2:29	0:—	6:47	0:—	0:—	0:—	12:58	0:—	9:45	0:—	10:08
Fülek—Miskolc.										Murányalja—Pelsőcz.			
Budapestről	0:—	0:—	9:20	1:42	5:22	10:58	4:44	0:—	0:—	0:—	3:56	10:50	0:—
Fülekre érkezik	0:—	0:—	10:54	4:24	10:00	2:43	6:40	0:—	0:—	0:—	4:23	11:27	5:06
Ruttkáról	0:—	0:—	10:54	4:24	10:00	2:43	6:40	0:—	0:—	0:—	5:06	12:30	5:48
Fülekre érkezik	0:—	0:—	10:54	4:24	10:00	2:43	6:40	0:—	0:—	0:—	6:04	1:27	6:45
Fülekről indul	12:32	0:—	6:12	10:25	2:55	5:40	7:12	0:—	0:—	0:—	0:—	2:46	7:30
Várgeddefürdőről ind	1:46	0:—	6:47	11:02	3:30	6:31	7:52	0:—	0:—	0:—	0:—	8:17	3:46
Feledről indul	2:30	0:—	7:07	11:18	3:44	6:50	8:20	0:—	0:—	0:—	0:—	9:13	4:31
Bánrévéről indul	0:—	6:05	7:52	11:59	4:24	0:—	9:14	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	9:38
Putnokról indul	0:—	6:19	8:04	12:08	4:36	0:—	9:27	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Miskolcra érkezik	0:—	7:33	9:10	1:14	5:41	0:—	10:41	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Miskolc—Fülek.										Pelsőcz—Nagyszabos.			
Miskolcraól indul	3:27	6:27	10:57	0:—	3:25	5:50	7:10	0:—	0:—	0:—	7:—	2:46	7:30
Putnokról indul	4:35	7:38	12:08	0:—	4:36	7:11	8:39	0:—	0:—	0:—	0:—	8:17	3:46
Bánrévéről indul	0:—	7:54	12:27	0:—	4:56	0:—	9:18	0:—	0:—	0:—	0:—	9:13	4:31
Feledről indul	3:04	8:34	1:05	3:45	5:40	0:—	10:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Várgeddefürdőről ind	3:26	8:46	1:17	4:05	5:52	0:—	10:12	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Fülekre érkezik	4:40	9:17	1:49	0:—	6:26	0:—	10:45	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Budapestre										Nagyszabos—Pelsőcz.			
Fülekről indul	11:19	4:45	10:06	0:—	3:10	0:—	6:46	0:—	0:—	0:—	4:15	11:30	5:04
Ruttkára	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	5:12	12:49	5:57
Fülekre érkezik	9:26	1:57	5:29	0:—	11:20	0:—	5:02	0:—	0:—	0:—	5:54	1:35	6:39
Tiszolc—Brennóhánya.										Bánréve—Ózd.			
Tiszolcraól indul	0:—	2:58	0:—	7:16	0:—	0:—	12:09	0:—	0:—	0:—	5:00	8:20	12:55
Erdőkőzről indul	0:—	5:33	4:39	0:—	0:—	0:—	10:30	2:26	0:—	0:—	6:14	9:—	1:35
Brennóhányára érkezik	0:—	6:13	5:13	0:—	0:—	1:18	3:16	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	5:40
Brennóhánya—Tiszolc.										Ózd—Bánréve.			
Brennóhányáról indul	11:19	0:—	8:25	4:38	0:—	8:55	0:—	0:—	0:—	0:—	6:58	10:44	3:22
Erdőkőzről indul	2:30	0:—	9:58	5:37	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	7:37	11:23	4:01
Tiszolcra érkezik	4:22	0:—	11:50	7:21	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	8:01
Brennóhánya—Vereskő.										Rimakkokova—Losoncz.			
Brennóhányáról indul	0:—	8:10	6:25	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	5:20	3:10	6:32
Garamszécsről indul	0:—	9:43	8:05	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	6:37	4:26	7:48
Pohorella-vasgyárból indul	0:—	10:47	9:05	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	7:52	5:35	9:—
Vereskőre érkezik	0:—	11:34	9:56	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Vereskő—Brennóhánya.										Losoncz—Rimakkokova.			
Vereskőről indul	4:50	12:36	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	10:—	3:16	7:26
Pohorella-vasgyárból indul	5:34	1:13	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	11:20	4:40	8:50
Garamszécsről indul	6:43	2:14	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	12:28	5:48	9:57
Brennóhányára érkezik	7:45	3:05	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Bánréve—Dobsina.										Eger—Putnok.			
Bánrévéről indul	4:57	8:15	12:40	5:03	9:10	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	3:47	7:28	1:38
Tornaljáról indul	5:36	8:54	1:19	5:42	9:51	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	7:28	11:24	6:20
Pelsőczről indul	6:29	9:54	2:20	6:53	10:55	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Rozsnyóról indul	7:21	10:49	3:11	7:49	11:51	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Dobsinára érkezik	8:44	12:10	4:31	9:13	1:14	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—
Poltár—Rimaszombat.										Rimaszombat—Poltár.			
Poltárról indul	5:55	12:00	5:49	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	4:03	9:50	6:20
Mastinczról indul	6:07	12:22	6:18	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	4:41	10:28	6:58
Fazekaszaluzsányból indul	6:34	1:03	7:16	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	5:03	10:50	7:20
Osgyánból indul	6:55	1:25	7:41	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	5:28	11:15	7:45
Rimaszombatba érkezik	7:30	2:05	8:27	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	0:—	5:40	11:27	7:57